بسمه المسرور المحزون

ان یا مهدی ان انظر من افق البدآء انوار وجه ربّک العلیّ الابهی ثمّ استمع النّدآء من هذا القلم الاعلی انّه لا اله الّا انا المهیمن القیّوم ان انزع قمایص الاحزان مطمئنّاً بفضل ربّک الرّحمن ثمّ اظهر بجذب تنجذب منه الافئدة و العقول کن علی شأن توقد بک نار اللّه فیما سواه هذا ینبغی لنسبتک الی اللّه مالک الغیب و الشّهود کن مطلع فرح ربّک و مظهر هذا الابتهاج الّذی لا تعتریه الهموم لا تشتغل بما یحزنک بل بما یجعلک طایراً فی هوآء السّرور لو یشتدّ حزنک تفکّر فیما ورد علی هذا المظلوم کن مطمئنّاً بعنایة ربّک بحیث یستشرق من افق قلبک شمس الاطمینان هذا ینبغی لک وعزمی الثّابت المحتوم

قد حضر بین یدینا کتاب المیم و اطّلعنا بما فیه من ذکر اللّه العزیز المحبوب طوبی له بما استقام علی الامر و قام علی حبّ مولاه بعد الّذی اعرض عنه کلّ مشرک مردود انّا ولو ارسلنا الیه القمیص تلک مرّة بعد اخری انّ ربّک لهو العزیز الغفور لیشتعل من حرارة بیان ربّک علی شأن لا تأخذه برودة الّذینهم غفلوا عن ذکر ربّهم و اتّبعوا الاوهام و الظّنون نسئل اللّه بان یؤیّده فی کلّ الاحوال و یلهمه ما تستنیر به الصّدور و ما ذکر فی عبدی و ما ورد علیه فی سبیلی قد کنّا معه اذ قام علیه المشرکون قل لا تحزن بذلک قد اقتدیت بمولاک اذ احاطه الظّالمون قد شرب ما شربت طوبی لی و له لعمری هذا لرحیق مختوم کلّ ما یرد علینا فی سبیل اللّه انّه لهو المحبوب واسمی المشرق علی ما کان و ما یکون لو کان المرض انّه شفآء لو کان السّمّ انّه لدریاق و لو کان الموت انّه حیوة ولکنّ النّاس هم لا یعرفون لو شئنا لنسفع ناصیة کلّ ظالم ولکن ترکناهم فی ایّام معدودات الی وقت معلوم سوف نأخذ الّذین ظلموه انّ ربّک لهو الشّاهد علی ما هم یعملون انّهم فعلوا ما لا فعل عباد الّذین بغوا علی اللّه من قبل الا انّهم هم الخاسرون قد نزل للاثیم من لدن ربّک الشّدید ما ینبغی له و ما ارسلناه الی الحین سوف یری قهر ربّه و یجد نفسه فی اسفل الجحیم و قد ذکر فی کتابه الصّادق علیه بهآء اللّه الملک العزیز الجمیل قد ارسلنا الیه ما یفرح به قلبه و یقوم علی نصرة هذا الغریب طوبی لاحبّآئی فی هناک الّذین وفوا بمیثاق اللّه و عهده و استقاموا علی هذا الامر العظیم

ان یا اسمی مهدی قد حضر لدی الوجه ما انشأه ابن اخیک فی ثنآء مولاه و عرفنا منه الشّوق و الاشتیاق و نزّلنا له ما یحدث به الشّغف و الاحتراق فی حبّ اللّه مالک یوم الطّلاق طوبی لمن یقرء و یتفکّر فیما نزل من لدی اللّه المقتدر القدیر

بسم اللّه الاقدم الاعظم

قد احترق المخلصون من نار الفراق این تشعشع انوار لقآئک یا محبوب العالمین

قد ترک المقرّبون فی ظلمآء الهجران این اشراق صبح وصالک یا مقصود العالمین

قد تبلبل اجساد الاصفیآء علی ارض البعد این بحر قربک یا جذّاب العالمین

قد ارتفعت ایادی الرّجآء الی سمآء الفضل و العطآء این امطار کرمک یا مجیب العالمین

قد قام المشرکون بالاعتساف فی کلّ الاطراف این تسخیر قلم تقدیر ک یا مسخّر العالمین

قد ارتفع نباح الکلاب من کلّ الجهات این غضنفر غیاض سطوتک یا قهّار العالمین

قد اخذت البرودة کلّ البریّة این حرارة محبّتک یا نار العالمین

قد بلغت البلیّة الی الغایة این ظهورات فرجک یا فرج العالمین

قد احاطت الظّلمة اکثر الخلیقة این انوار ضیآئک یا ضیآء العالمین

قد طالت الاعناق بالنّفاق این اسیاف انتقامک یا مهلک العالمین

قد بلغت الذّلّة الی النّهایة این آیات عزّتک یا عزّ العالمین

قد اخذت الاحزان مطلع اسمک الرّحمن این سرور مظهر ظهورک یا فرح العالمین
قد اخذ الهمّ کلّ الامم این اعلام ابتهاجک یا بهجة العالمین
تری مشرق الآیات فی سبحات الاشارات این اصبع قدرتک یا اقتدار العالمین
قد اخذت رعدة الظّمأ من فی الانشآء این فرات عنایتک یا رحمة العالمین
قد اخذ الحرص من فی الابداع این مطالع الانقطاع یا مولی العالمین
تری المظلوم فریداً فی الغربة این جند سمآء امرک یا سلطان العالمین
قد ترکت وحدة فی دیار الغربة این مشارق وفآئک یا وفآء العالمین
قد اخذت سکرات الموت کلّ الآفاق این رشحات بحر حیوانک یا حیوة العالمین
قد احاطت وساوس الشّیطان من فی الامکان این شهاب نارک یا نور العالمین
قد تغیّر اکثر الوری من سکر الهوی این مطالع التّقوی یا مقصود العالمین
تری المظلوم فی حجاب الظّلام بین اهل الشّام این اشراق انوار صباحک یا مصباح العالمین
ترانی ممنوعاً عن البیان من این تظهر نغماتک یا ورقآء العالمین
قد غشت الظّنون و الاوهام اکثر الانام این مطالع ایقانک یا سکینة العالمین
قد غرق البهآء فی بحر البلآء این فلک نجاتک یا منجی العالمین
تری مطلع آیاتک فی ظلمات الامکان این شمس افق عنایتک یا نوّار العالمین
قد خبت مصابیح الصّدق و الصّفآء و الغیرة و الوفآء این شئونات غیرتک یا محرّک العالمین
هل تری من ینصر نفسک او یتفکّر فیما ورد علیها فی حبّک اذاً توقّف القلم یا محبوب العالمین
قد کسرت اغصان سدرة المنتهی من هبوب ارياح القضآء این رایات نصرتک یا منصور العالمین
قد بقی الوجه فی غبار الافترآء این ارياح رحمتک یا رحمن العالمین
قد تکدّر ذیل التّقدیس من اولی التّدلیس این طراز تنزیهک یا مزیّن العالمین
قد رکد بحر العنایة بما اکتسبت ایدی البریّة این امواج فضلک یا مراد العالمین
قد غلق باب اللّقآء من ظلم الاعدآء این مفتاح جودک یا فتّاح العالمین
قد اصفرّت الاوراق من سموم ارياح النّفاق این جود سحاب جودک یا جوّاد العالمین
قد تغیّر الاکوان من غبار العصیان این نفحات غفرانک یا غفّار العالمین
قد بقی الغلام فی ارض جدبآء این غیث سمآء فضلک یا غیاث العالمین
ان یا قلم الاعلی قد سمعنا ندآئک الاحلی من جبروت البقآء ان استمع ما ینطق به لسان الکبریآء یا مظلوم العالمین
لو لا البرودة کیف تظهر حرارة بیانک یا مبیّن العالمین
و لو لا البلیّة کیف اشرقت شمس اصطبارک یا شعاع العالمین
لا تجزع من الاشرار قد خُلقتَ للاصطبار یا صبر العالمین
ما احلی اشراقک من افق المیثاق بین اهل النّفاق و اشتیاقک باللّه یا عشق العالمین
بک ارتفع علم الاستقلال علی اعلی الجبال و تموّج بحر الافضال یا وله العالمین
بوحدتک اشرقت شمس التّوحید و بغربتک زیّن وطن التّجرید ان اصطبر یا غریب العالمین
قد جعلنا الذّلّة قمیص العزّة و البلیّة طراز هیکلک یا فخر العالمین

نری القلوب ملئت من البغضآء و لک الاغضآء یا ستّار العالمین

اذا رأیت سیفاً ان اقبل اذا طار سهم ان استقبل یا فدآء العالمین

اَتَنوح او انوح بل اصیح من قلّة ناصریک یا من بک ارتفع نوح العالمین

قد سمعت ندآئک یا محبوب الابهی اذاً انار وجه البهآء من حرارة البلآء و انوار کلمتک النّورآء و قام بالوفآء فی مشهد الفدآء ناظراً رضآئک یا مقدّر العالمین

ان یا علی قبل اکبر ان اشکر اللّه بهذا اللّوح الّذی تجد منه رائحة مظلومیّتی و ما انا فیه فی سبیل اللّه معبود العالمین

لو یقرئه العباد طرّاً و یتفکّرون فیه لیضرم فی کلّ عرق من عروقهم ناراً یشتعل منها العالمین

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۲۵ ژانویه ۲۰۲۳، ساعت ۱:۰۰ بعد از ظهر